

கத்தோலிக்க மகாதேவாலயத்தில்

“காத்தா சுகரத்துதக காக்காவிட்டால்
அதைக் காக்கிறவன் கணாவழிப்பதுவியர்த்தம்

ବ୍ୟାପକ ବ୍ୟାପକ

தந்தி: “கெவிக்கிறான்” யாழ்ப்பாணம்.

କୋଣପେଞ୍ଜି : 300.

Registered at the Ceylon G. P. O. as a Newspaper

93-ம் புத். யாழ்ப்பாணம், 1968-ம் (எனு) மாசி ம் 10-ந் வெள்ளிக்கீழமை — இரதி சதம் 15 | 6-ம் இல.

தனியார் பாடசாலைகளுக்கும் அரசாங்கத்துக்கும் இடையில் இரகசிய ஒப்பந்தங்கள் இல்லை

சில இலங்கைப் பத்திரிகைகள்
கத்தோலிக்க அதிகாரிகளுக்கும்
இலங்கை அரசாங்கத்துக்குமிடை
யில் கத்தோலிக்க தனியார் பாட
சாலைகளைப்பற்றி ஏதோ தற்போ
துள்ள அரசாங்கத்துடன் இரகசிய
ஸ்பந்தம் இருங்குவருவதாக வீண்
கதை வளர்த்து வருகின்றனர்.

இதில் அற்பமேனும் உண்மையில்லை என்பதை “மெசெஞ்சர்” பத்திரிகை சென்றவாரம் சுட்டிக்காட்டி விளக்கியிருக்கின்றது. நீர்கொழும்பு உபதேர்தலுக்கு முன்னமேயே கத்தோலிக்க அதிகாரிகள் தமது தனியார் பாடசாலைகளிலுள்ள ஆசிரியர்களுடைய வேதனத்தை அரசாங்கம்

கொடுக்க முன்வரவேண்டுமென்று
பல முறைகளிலும் கேட்டுவந்தனர்.
அவ்விண்ணப்பத்துக்கு அரசாங்கம்
இணக்கம்காட்டவில்லை. அதன்பின்
இத்தனியார் பாடசாலைகள் மேலும்
தொடர்ந்து நடக்கவேண்டுமானால்
நியாயமான அளவு மாதிரிதம் மாண்பு
வர்களிடமிருந்து பணம் பெற ருக்கா
கொள்ள அனுமதிக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுவருகின்றனர். இதற்கு
மேல் இக்கருமத்தில் யாதும் அடங்கி
யிருக்கவில்லை.

வருடத்தில் ஒருவாரம் மாத்திரம்
ஒற்றுமைக்குப் போதாது

கிறீஸ்தவசபைத் தலைவர்கள் ஒம் ருமைவாரத்தில் உலகில் பல தே சங்களிலும்ஒன்றுகூடிச்செபித்து ஒற்றுமைவாரத்தைக் கொண்டா டி முடித்தனர். ஆனால் இக்கொண்டாட்டங்களின்முடிவில் ஒருபுதிய எண்ணம் பல இடங்களிலும் தோன்றியிருக்கின்றது. அதுஏது வெளில் ஒற்றுமையைச் சீக்கரம் வரச்செய்கிற தற்கு வருடத்தில் ஒன்றுகூடிச்செபம்செய்ய ஒருவா ரம் போதாது. வருடத்தில் பல தருணங்களில்செபத்திலும், சமூக நற்கிரிகைகளிலும் ஒன்றுகூட

வேண்டுமென்பதே. கொழும்பில் கொட்டாஞ்சேகின மகாதேவால யத்தில் அவ்வாரம் ஒன்றுகூடிய கி நீஸ்தவசபைத் தலைவர்களாகிய கத்தோலிக்க திருச்சபை அதிகாரி ஆகிய கருதினால் கூறே, அங்கினிக் கன்சபை மேற்றிராணியார் ஹந் ல்ட் சொயிசா, பப்டிஸ்ற் சபைத் தலைவராகிய விக்கிரமசிங்க அடிகள், மெதடிஸ்ற்சபைத் தலைவராகிய ராசசிங்கஅடிகள், பிறஸ்பிரே றியன் பிரிவுத் தலைவர் வயின்மன் அடிகள் யாவரும் இந்த விருப்பத் தையே தெரிவித்திருக்கின்றனர்.

பிரான்சீஸ்கன்சப 3-ம் பிரிவினர்

பிராண்சிஸ்கன்சபை 3-ம் பிரிவு
இல்லறத்தாருக்கெனவே உண்டு.
ஆனால் அதை நடத்தி விவரபவர்கள்
பிராண்சிஸ்கன் சபைச் சன்னியாச அதிகாரிகளே. அண்மையில் பிலடெல்பியர் நகரில் மகாநாடு கூடிய 3-ம் பிரிவினர், இப்பிரிவைக் கொண்டு நடத்தும் பொறுப்பை இல்லறத்தாருக்கே கொடுத்துவிட வேண்டுமென்று ஏகமனமாகக் கேட்டிருக்கின்றனர். இவ்விண்ணப்பத்தினால் 1-ம் பிரிவிலிருந்து தமிழ்மைத் துண்டித் துக்கொள்ளும் நோக்கம் அவர்களுக்கு இல்லை. அச்சபையின்

அங்கத்தவர்களாக இருந்துகொண்டு இல்லறத் தவர்களாலே நடத்தப்பட்டு வருதல் நன்று என்ன அவர்கள் கருதுகின்றனர்.

● உலகில் நெல்வோான்மை நடை
பெறும் நாடுகளிலே இவ்வருடம் கணிக
கத்தக்க நெல்விளைவு கிடைக்குமென்
றும், இவ்வருடத்தில் மொத்தமாகப்
17கோடியே 90 லட்சம் தொன் நெல்
அதிகமாக அறவடைசெய்யப் படு
மென்றும் அமெரிக்க விவசாயப்பகுதி
அறிக்கையிட்டிருக்கிறது. இந்தியாவில்
மட்டும் இவ்வருடம் 1கோடியே 30லட்
சம்தொன் அதிகமாக விளையுமென
அது மதிப்பிட்டிருக்கிறது.

பசிபிக் சமூத்திரத்திலே ஆஸ்தி
நேவியதேச சிட்னிகருக்கு வடக்கே
2,250மைல் தூரத்தில் இருங்கவருவ
தும், உலகநாடுகளுக்குப் “பொஸ்
பேட்” ஏராளமாக ஏற்றுமதிசெய்வது
மான மாருளன்ற சின்னஞ்சியியதிலு
சென்ற 31-ந்தேதி ஒரு குடியரசாகப்
பிரகடனஞ்சு செய்யப்படலாயிற்று. எட்
உச் சதுரமைல் விஸ்தீரணமும், 3,100
குடிசனங்களைக் கொண்டதுமான இத்
தீவே உலகின் அதிகம்சிறிய குடியரசு
நாடாகும்.

டக்டர் ரும்சேயின் பிரசங்கம்

அங்கிளிக்கன் சபைத் தலைவராகிய
டக்றர் ரூம்சே வெஸ்மினிஸ்ரர் கத்தோ
விக்க மகாதேவாலயத்தில் ஒற்று மை
வாரத்தில் ஒருச்சுக்கமான பிரசங்கம்
செய்தார். அவர் கூறியதின் சாரம் பின்
வருமாறு :

● ஒரு நீண்டகால பிரயாணம் தொடர்க்கியிருக்கின்றோம். எமது பேச்சுக்களில் எமக்குள்ள பலவேற்றற்றமைகள் நீங்கிவிடவில்லை. எனினும் இது ஓர் அற்புதமான காலம். இக்காலத்தில் சீவிக்காாங்கள் அதிர்ஷ்டசாலிகளே.

● இருவருடங்களின் மூன் பாப் பரசர் நம்மை வத்திக்கானில் வர வேற்றபோது : தேவனது ஒரே இல்லத்துக்குரிய சகோதரரை எனக் கூறியது எமது இருதயத் துக்குப் பெரும் உற்சாகம் அளித்தது. இந்த மனப்பான்மை யுடனேயே நாம் இக்கொண்டாட்டங்களில் பங்கு பெறுகின்றோம்.

● பாப்பரசர் அன்று தொடக்கி
விட்ட தொடர்பு ஒருபோதும்
ஊக்கம் குன்றப் போவதில்லை.
காலகதியில் ஒற்றுமை வந்தே தீர
வேண்டும். விரைவாக வர
வேண்டுமென்று யாவரும் ஒத

● ஒற்றுமைக்காக கிறீஸ்து
நாதரின் தாழ்மையிடன் நாம்
யாவரும் உழைக்கவேண்டியது
அவசியம்.

சீனதேசீய திருவிழா
கத்தோலிக்க திருநாள்
ஆயிற்று

சினதேசத்தவர் இறந்து போன
தமதுபெற்றேர்முன்னேர்மேல் அதிகபக்தி உடையவர்கள். அவர்களது
பிரேதங்கள் அடக்கம் செய்யப்பட்ட
இடத்தைத் தரிசித்து பூசித்துக்
கொள்ளுதல் அவர்களுடைய வழக்கங்களில் ஒன்று. அதற்கென ஒரு
நாளை தேசிய நாளாக ஒதுக்கிக் கொண்டாடி வந்தனர். அன்னமையில்
ஹூங்கோங் கத்தோலிக்க அதிகாரிகள் அத் தேசிய கொண்டாட்ட
நாளைக் கத்தோலிக்க சமயக் கொண்டாட்ட நாளாகப் பிரகடனம்
செய்து கத்தோலிக்க முறையில்
பிதிர வணக்கத்தைச் செய்துவர
இழுங்குகள் செய்திருக்கின்றனர்.

கிறீஸ்தவர்களுக்கு
ஒரு புதிய மெருசு

கருதினால் ஒட்டாவியானியின்
இடத்தில் போதன விஷயங்களின்
தலைவராக நியமிக்கப்பட்டிருக்கும்
கருதினால் செப்பர் கிறீஸ்தவர்கள்
இரு புதிய முறையில் நடந்துகொ
ள்ள வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொ
ண்டார். யுகோசிலேவியாவில் கிறீஸ்
தவர்களுக்குச் சுதந்திரம் முன்ன
லும் கூடியதாக இருக்கின்றது என
அவர் கூறியிருக்கின்றார். கிறீஸ்தவ
கள் தமது உயர்நிலைக்குத்தக சீவிக
கத் தவறியதும் அதனால் கிறீஸ்த
வர்களுக்கு ஒரு அவப்பேர் உலகில்
உண்டானதுமே பல இடங்களிலும்
அவர்களுக்கு உண்டான தன்பா
களுக்குக் காரணம் எனக் கூடு
கிறீஸ்தவ சீவியத்திலே ஒரு புதிய
திருப்பத்தைக் காண்பதே இத் துண
பங்களை நீக்கும் முறையென்றார் கடு
தினாலும்கூடு

20 வருடங்களின்பின்
உறுதிப்பூச்சுதல் சடங்கு

மாமேனியாவின் ஒரு பிரிவில்
உள்ள மேற்றராணியார் தமது பிரி
வின் குருமாரை அப் பிரிவின் பின்
கொள்ளுக்கு உறுதிப்பூச்சதல் அளிக்க
ஆயத்தஞ் செய்யுமாறு 20 வருடங்
களுக்குப்பின் கேட்டிருக்கிறார். கார
ணம் என்னவெனில் அம் மேற்ற
ராணியார் 1948 ஆம் வருடம் தொழில்
1955 ஆம் ஆண்டுவரை கொழியுள்ளத்ரால் சிறையில் அடைக்கப்
பட்டதும் அதன்பின் 1967 ஆம் வருடம் வரையும் தடையில் இருந்தது
மேயாம். அம் மேற்றராணியார் மேட்டன் அடிகளாரே அவருக்கு
இப்பொழுது வயது 71.

யுத்தகால கைத் தியூற்யா
சபையில் ஒரு தலைவர்

வத்திக்கான் புகு அமைப்பில் கல்வி
மந்திரி எனக் கூறப்படக்கூடிய பத
வியில் கருதினால் கரேன் அவர்கள்
ஷயமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். இதற்கு
முன் வத்திக்கான் அதிகாரத்தில்
உள்ள சர்வகலாசாலைகள், குரு
மாணவர் கல்லூரிகள் ஆகியவற்றின்
பொறுப்புத் தலைவராக கருதினால்
பிசாடோ கடமை ஆற்றியவர். இவர்
ரூக்கு வயது 90, ஆகவே இவர்
விருத்தாப்பியத்தின் காரணமாக
அண்மையில் பதவியிலிருந்து நீங்கிக்
கொண்டார். கருதினால் கரேன்
பிரான்சுதேசத்தில் உடுப்புத் தைக்
கும் தொழிலாளியின் மகன். சென்ற
யுத்தகாலத்தில் ஜெர்மனியரால்
யுத்தகைதியாக கப்பட்டு யுத்தம்
முடிந்தபோது விடுதலைபெற்றவர்.
இவர் வயது 66. சென்ற பத்து
வருட காலமாக கருதினால் ஓட்டாவி
யானியின் உதவியாளராக விளங்கி
யவர்.

தினசரி பூசை வழிகாட்டி

மாசி மாதம் — 1968

11	ஞா.	முன்தவக்கால	1-ம் ஞா.	[ஊ]
12	தி.	வியாகுல அண்ணையின்		
		ஊழியர்சபையை நிறு		
		விய ஏழூபுனிதர்		[வெ]
13	செ.	கிழமைப்பூசை		[ஊ]
14	பு.	கிழமைப்பூசை		[ஊ]
15	வி.	கிழமைப்பூசை		[வெ]
16	வெ.	கிழமைப்பூசை		[வெ]
17	ச.	சனிக்கிழமையில் புனித மரியன்னையின் பூசை		[வெ]

சத்தியவேத பாதுகாவலன்

1968-ம் வெளு மீ மாசி 10-ந்து

இன்றைய திருச்சபையில் பெண்கள்

சாதாரண கிறிஸ்துவரின் முக்கீ
யத்துவம் அதிகரித்துவரும் இங்
நாட்களில், அவர்களில் அரைப்
பங்கினரான பெண்களின் சீலை
எத்தகையது? திருச்சபை அவர்க
ளிடமிருந்து எதிர்பார்ப்பது
யாது? என்னும் கேள்விகள் எம்
மனதில் உதிக்கின்றன.

மத்தியகாலத் திருச்சபையில்
பெண்களிடம் எதிர்பார்க்கப் பட-
து ஒன்று - மெளனம். சமீப
காலம்வரை இம்முறை கண்டிப்
பாகப் பின்பற்றப்பட்டு வந்திருக்
கிறது. வெளக்கெத் துறைகளில்
பெண்கள் தாழ்த்துவிலையில் இருங்
ததுபோல் சமயத்துறையிலும்
அவ்வாறே இருந்தனர். ஆனால்,
இன்று சிலைமை மாறிவிட்டது.
கல்வி, அரசியல், பொருளாதாரத்
துறைகளில் பெண்கள் ஆண்களின் சிலையை ஏற்றத்தாழ எட்டிப்
பிடித்துவிட்டனர். சமூகவாழ்வில்
ஏற்பட்டிருக்கும் இம்மாற்றங்க
ஞக்கேற்ப சமயவாழ் விலும்
பெண்களுக்கு அதிகப்படியான
உரிமைகள் வழங்கப்பட வேண்டுமா? அதற்குத் திருச்சபையின்
சட்டத்திட்டங்கள் இடம்கொடுக்
குமா?

பொதுவில் பெண்கள் ஆண்
களைவிட நற்பண்புகளும், மதப்
பற்றும், நல்லெழாமுக்கமும் உடை
யவர்களாக இருக்கவேண்டுமென
சமுகம் எதிர்பார்க்கிறது. பெரும்
பாலும் பெண்கள் இதற்கு ஈடு
கொடுத்தே வங்திருக்கின்றனர்.
அத்துடன் கோயிற்காரியங்களில்
கூடிய அக்கறைகாட்டி வருபவர்
கள் அவர்கள்.

அப்படியாயின் இருபாலாருக்கும் இடையில் ஏற்றத்தாழ்வு இருக்க நியாயமென்ன? இதற்குக் காரணமாகச் சிலர் பெண்களின் இயல்பான் அடக்கசுபாவத் தையும், வேறுசிலர் அவர்களின் சமுதாய சூழ்சிலையையும் கூட்டிக் காட்டுவர். ஆயினும் திருச்சபையில் இன்று பெண்கள் ஆற்றி வரும் பணி அற்பமானது என்று கூறமுடியாது. கல்வி, வேதபோத கம் ஆகியவற்றில் இவர்கள் பணி திருச்சபைக்கு ஓர் உறுதியான அத்திவாரமாக விளங்குகிறது. அத்துடன் கண்ணியர் சபைகள் முன் எப்போதுமில்லாத அளவுக்கு இன்று தம் அங்கத்தினருக்குப் பல துறைகளிலும் விரிவான பயிற்சியளித்து வருகின்றன.

சிலபணிகள் பெண்கள் பெரும் பாலும் செய்துவந்த காரணத் தால் பெண்களின் வேலைகள் என்று பெயர்பெற்று விட்டன. ஆனால், பெண்களின் ஆற்றலுக் குட்பட்ட பணி கள் இவ்வளவு தானு, அல்லது அவர்கள் இன்னும் புதுப்புது வழிகளில் அடியெடுத்து வைத்துத் தமக்கும், பிறர்க்கும், திருச்சபைக்கும் நன்மை செய்யமுடியுமா? பெண்மைக் குணத்துக்கட்டுத்த வேலைகள் மட்டும் பெண்களுக்கென ஒதுக்கப்பட வேண்டுமா? அல்லது அவர்களின் மனித ஆற்றல் களையும் மனதிற்கொண்டு அவர்கள் பணிகளை விஸ்தரிக்க வேண்டுமா என்னும் பிரச்சினை எழுகின்றது.

இன்று பெரும்பாலான பெண் கள் குடும்பவாழ்வில் ஈடுபட்டு, அதிற் தேவணீக்காண முயல்கின் றனர். இவர்கள் தம்குடும்பத்தில் ஒற் றுமையையும், அன்பையும் வளர்ப்பதுபோல் தமது சமூகத் திலும் கிறிஸ்துவதன்பை வளர்க் கும் பணியில் ஈடுபடல்வேண்டும். தாழ்ந்தோரும், இன்னலுற்றே ரும் சுய கெளரவத்தோடு வாழ வழிவசூப்பதும் எங்கும் விசுவா சம், நம்பிக்கை, அன்பு ஆகிபவை அதிகரிக்கச் செய்வதும் இன்று பெண்களின் கடனாகும். தேவன் தமக்குக்கொடுத்த இப்பணிகளை நிறைவேற்றும்போது பெண்கள் பல புதிய உரிமைகளை அடைய லாம். இன்றதானும் அவர்கள் திருச்சபைச் சங்கங்களில் பங்கு பற்றுவதையும், தருமஸ்தாபனங்களையும், வேதபோதக திட்டங்களையும் நடத்துவதையும், விசாரணைப் பங்குகளை நிர்வாகம் செய்வதையும் நாம் கண்கூடாத்துக்கண் டிருக்கிறோம்.

ஆனால் ஒருபெண் என்னசெய்கிறார்கள் என்பதைவிட எவ்விதம் இருக்கிறார்கள் என்பதே முக்கியமானது. தேவமக்களிடையில் பூரணத்துவம் பெற்ற ஓர் ஆளாய், உண்மை அன்பு கொண்டதாயாய், சிநோகிதியாய், அயலவளாய் விளங்கவேண்டும். பெண்கள் எவ்வளவுக்குத் தமதுபங்கை உணர்ந்து நிறைவேற்றுகிறார்களோ அந்த அளவுக்கே திருச்சபையும் எதிர்காலத்தில் சிறந்தோங்கப்படும்.

இல்லறத்தோ் நடத்திய
வற்றுமைத் தேவாராதனை

ஒற்றுமை வாரத்தில் இவ்வருடம்
பல புதிய முறைகள் புகுத்தப்பட்டன. இங்கிலாந்தில் வெஸ்மினிஸ்டர்
தேவாலயத்தில் அவ்வாரத்தில் ஒரு
தினம் இல்லறத்தோர் மாத்திரம்
நடத்தும் ஒற்றுமைத் தேவாராதனை
நடந்தேறியது. பல கிறிஸ்தவசபை
கருக்குச் சேர்ந்த முக்கியஸ்தர்கள்
மூவர் பிரதான பங்கு எடுத்துக்
கொண்டனர். கத்தோலிக்கரின் சார்
பில் உவகப் பிரசித்திபெற்ற விய
ஞெட் செஸ்ரர் பங்குபற்றினார்.
அங்கிளிக்கன் சார்பில் ஆங்கில
பாரானுமன்ற சபாநாயகர் டக்டர்
கிங் அவர்களும் தொலைபேசி இயக்க
கத்திலிபெயர்பெற்றடக்டர் கமரண்
அவர்களும் பங்குபற்றிக்கொண்டனர்.
கிறிஸ்தவசபைக் குருமார்
பாதிரிமார் சாதாரண விசுவாசிக
ஞெடன் ஆசனங்களில் அமர்ந்திருந்த
னர். கருதினால் ஹீனன் அவர்கள்
கோவிற் பிற்பகுதியில் ஒருசாதாரண
விசுவாசிபோல் உட்கார்ந்திருந்தார்.
தேவாராதனையில், சங்கீதம், பிரார்த்தனை,
வேதாங்கம் போன்ற ஒன்றுகள் பொலிப்பு நடைபெற்றன.

கத்தோலிக்க—கிறிஸ்தவ ஒற்றுமையும்

விவிலிய நாலூம்

(பி. சவுரிமுத்து)

“ பெரும்பாலான கிறீஸ்துவமக்கள் விவிலியநாலே வாசித்து வருகிறார்கள் அவர்களுக்கு விவிலிய நாலைப்பற்றி இருக்கும் அழிவு சாதாரண கத்தோலிக்கமக்களுக்கு இல்லை ” என்று பொதுவாகக் கிறீஸ்துவமக்கள் கத்தோலிக்கரைப்பற்றிக் கூறுவதைக் கத்தோலிக்கர் மறுத்துக்கூற முடியாது.

ஆகித் திருச்சபையின் வேதாகமமாக
(விவிலியநாலாக)ப் பழைய ஏற்பாடே
இருந்தது. புதியஏற்பாடு பழைய ஏற்
பாட்டின் நிறைவேறுதலாம் இருக்கி
நது எனலாம்.

இவ்விரு ஏற்பாடுகளும் ஒரேசுருவே
சுரனின் வெளிப்படுத் த்துலாகவே
அமைகின்றன. ஆனால் அவரால் தெரிக்
தெடுக்கப்பட்ட மக்களாகிய இன்று
யேல் சனங்கள் புதிய ஏற்பாட்டைப்
ழூராக ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அது
போல நாமும் பழைய ஏற்பாட்டை
அல்லது சியம்செய்வது தவறல்லவா?
ஆகியில் வெளிவந்த பழைய ஏற்பாடு
கிரேக்கமொழியில் “செப்ருவாஜின்ற்”
என்றபெயரை புடையதாயிருந்தது.
அதிலிருந்தே ஆகியில் வத்தீனில்வெளி

வந்த பழைய ஏற்பாடும் தொன்றியது.
விவிலியரூவில் பல சரித்திர சம்பவங்கள் குறிப்பிடப்பட்ட டிருந்தபோதி
லும் அது ஒரு சமயதூலாகவே திடீழ்
கண்றது. இஸ்ரூயேல் சனங்கவின்
சரித்தர வரலாற்றை எடுத்துவிளக்கும்
நோக்கத் துடனன்றி, இஸ்ரூயேல்
சனங்கவின் வரலாறு மூலமும் பொது
வரலாறு மூலமும் தேவனின் செயல்
கணோ உலகுக்கு எடுத்துக்கூறும் பொ
ருட்டே விவிலியரூவு வரையப்பட்டது.
எனவே தேவனைப்பற்றியும் அவரால்
மக்களுக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்ட சத்தி
யங்களைப்பற்றியும் அறி யவிரும்பும்
ஒருவர் இந்தாலைப் பூராக வாசிக்க
வேண்டிய கடமைப்பட்டவரா பிருக்கிறோ.

பேச்கண் என்ற பிரபல்யம் வாய்ந்த
ஆங்கில எழுத்தாளர் நூல்கள் எவ்வ
கைத்தன என்று தனது சிறந்த கட
்டுவே ஒன்றில் மிகவும் தெளிவாக
எடுத்த விளங்கியிருக்கிறார். அவரின்
கூற்றுப்படி சிலநூல்களை நாம் பெரு
மட்டாக வாசித்து விளங்கவேண்டும்.
சிலவற்றை நாம் வாசித்து விளங்குவ
துடன அவற்றைப்பற்றி ஆளமாகச் சிக்
திக்கவேண்டும். சிலவற்றை நாம் கவன
மாக வாசித்துக் கச்டறவிளங்கி அவற்
றைப்பற்றி ஆழமாக ஆதோசித்து அவற்
றிற்கேற்ப நாம் வாழுவேண்டும்.

விவிலிய நூலானது கடைசியாகக் கூறப்பட்டநூல்களிலுள்ளுக்கணமையாகவே இருக்கிறது. ஆனால் உத்தமம் கத்தோவிக்கருக்கு அதனுடையிகாட்டியாகவும், ஒரு குடிம்பக் கைத்துணை நூலாகவும் இருக்கிறது. அதை எங்கே ரழும் வாசித்து விளங்குவதில் இன்பம் காணப்பர். அதில் கூறப்பட்ட போதனை களின்படி வாழ்ந்து பரகதி அடையப் படாமல்கூடியது.

“நாமறிந்த நூல்களிலே விவிலியத் தைப்போல் சிறந்த நூல் எதுவும் காணேயும்”என்று பாரதியார் வேறோர் சந்தர்ப்பத்தில் கூறியவார்த்தைகள் இங்கு எமது ஞாபகத்துக்கு வருகிறது. எமது கத்தோலிக்க திருமூறை சம்பந்த மானதும், எமது திருமீட்பர் சம்பந்த மானதுமான ஞானத்திற்கொண்டு அதிகரிப்பதற்கும், பிரக்கிறீஸ்துவ மக்களுடன் நாம் கொண்டுள்ள உறைவுயும், நல்ல வெண்ணைத்தையும் இனிடே வளர்ப்ப தற்கும், புனரையங்கள் கிரம்பிய ஒரு புனிதவாழ்வு நாம் வாழ்வதற்கும், பாக்தியை அடைவதற்கும் விவிலியநூலே ஒப்பற் கூருக்குவியாக எமக்கு இருக்கிறது.

● இன்றவேலுத்தும், அரபுளாடுக
ஞக்குமிடையே நிதழ்க் குத்தத்தைத்
தொடர்ந்து உலகின் ஒன்பதுநாடுகளைச்
சேர்ந்த 15கப்பல்கள் சுடெய்க்கால்வா
யில் சிக்கிக் கொண்டு வெளியேறிக்
கொள்ளியலாது அனுதரவான நிலை
யிலே இருந்துவருகின்றன. இன்றவே
லுத்தும், ஐக்கியஅரபுக் குடியரசுக்கு
மிடையே மீண்டும் தலைதூக்கியுள்ள
பிரச்சினைகளால் அவற்றின் மிட்புவேலை
களைச் செய்யப்படும் எதிர்க்கிறது

அரசுபோகமா!... அதைப்பட்டி கூவாக்களா?...

முப்பத்தெட்டு வருடங்கள் !....
முப்பத்தெட்டு வருடங்கள் !....

முப்பத்தெட்டு வருடங்களா!.....
உண்மையிலே மிக மிக நீடிய காலமல்
வாவா அது. ஆயினும் அவ்வளவு நீடிய
காலத்திற்குப் பிரான்ஸ் தேச முடிமன்
னன் பாவசங்கீர்த்தனத் தொட்டியை
அனுகவில்லையென்றால்!... அடிப்பணி
யும் அன்பர்க்கு மெய்யின்பம் அளிக்
கும் தெய்வீகத் தேனமுதத் திருவிருந்த
தை ஒருதடவையெனக்கிலும் அவர்
சுவை பார்க்கவில்லையென்றால்!.....
ஆம்!... பிரான்லின் அரசாங்க விளங்கிய
15-ம் ஹயி மன்னன் அத்தனை
வருடங்களாகத் தனது பால்காக் கட
மைகளைப்பற்றி அக்கறைகாட்டவே
பில்லை.

அப்பனின் வாலிப்போமோ மறைத்து
கொண்டேபோனது. இருந்தும் வாலி
பனுகவே என்றும் இருந்துவிடத்துடித்
தார் அவர். கிழப்பராயமென்றால்
அடுத்த உலகைப்பற்றிய அலுவல்களில்
கொஞ்சமாவது ஈடுபடவேண்டுமெல்ல
வா?... ஒவ்வொருவருடமும் “அடுத்த
சஸ்டர் விழாவில் பார்ப்போம்” என்று
மனதைச் சமாதானப்படுத்திக்கொண்ட
டார். பாவசங்கீர்த்தனமென்ற சொல்
லே பாகற்றாயாகக் கசந்தது. பரவ
சங்கீர்த்தனத்துக்குப் பேரவுதென்றால்
ஆடம்பர இன்பத்தையும் பாவநாட்
டங்களையும் தூராசைகளையும் நீக்கிவிட
வேண்டுமெல்லவா? ... எப்படி முடிய
போ? ...

அரசர்க்கு அழூன புத்திரிகள் நால்வர். இளவசிகள் ஹபிலா, அடி லெயிட், சோபியா, விக்ரோறியா நால் வருக்குமே அப்பாவில் அபரி மித அண்பு. இருந்தும் தங்கையின் பரிதா பத்துக்குரிய ஆண்மீக வாழ்வு அவர்கள் மனதை வாட்டிவதைத்தது. இறை வணை இரப்பதைத்தவிர வேறென்ன செய்யமுடியும் அவர்களால்? இளவசிகள் ஹபிலாவுக்கோ அல்லும்பகலும் இதே கவலை. என்னிரவுடிப்பதைத் தவிர பேதைப் பெண் யாது செய் வாள்? ... இரவில் தலையணை நனைஞ்து விடும் அவள் விழிகளிலிருந்து வழியும் நீரருவியால். தவங்கிடஞ்சு வேண்டிய னள் அன்பர் பேசுவை. எப்படியோ ஒருமுடிவுக்கும் வந்துவிட்டாள்.

நாற்பது னாட்களா !....
அன்று பெரிய வியாழக்கீழமை.
1774-ம் ஆண்டு பங்குனிமாதத்தின்
இறதிநாளும்கூட. அரச�ுடும்பத்
தோர் அனைவரும் பூசைப்பலிக்குச்
சமுகமளித்தனர். அரசரும் கூடத்
தான். கடமைக்காக, ஜனங்களைத்
திருப்தி செய்ய அங்கே காணப்பட்ட
ார் அரசர். குரவரது பிரசங்கம்
உணர்ச்சிக்காம் சிறைந்ததாய் உள்ளத்
தைத் தொடுவதாக அமைக்கிறுந்தது.
நடுவே சிறிது தரித்தார் குரவர். அரசரிருந்த
பக்கம் சிறிது திரும்பினார்.
“நாற்பது நாட்கள்மட்டும்! ... சினிவே
நகரமோ அப்புறம் அழிக்கே போய்
விடும்” இறைவனின் வார்த்தைகளை
ஆணித்தரமாகக் கூறினார். தொடர்ந்து
பிரசங்கம்... பூசைசமுடிவில் ஆடம்பர
கோலாகலங்களுடன் வெளியேறிய
அரசகுடும்பத்தினர் யாருமே இந்த
வார்த்தைகளைப்பற்றிச் சின்தித்ததாகக்
காணேம். ஆனால் ஒரே ஒருவர் மன
தில் அவ்வார்த்தைகள் ஆழமாய்ப்
பாய்க்கேவிட்டன. ஆம், அந்தவர்த்தைகள் சாங்தப்படுத்தப்பட்டிருந்த அவரின் மனச்சாட்சியைக் குதறி ஏற்கிறது. கொண்டேயிருந்தன.

அடுத்த புதன்வாரம், அரசர் வியா
தியாக வீழ்ந்தார். அம்மை நேரம்
மிகக் கடுமையாகப் பிடித்துவிட்டது
வியாகியின் அகோரத்தைத் தாங்கமுடி
மாமல் தவித்தார். பேச்சுக் குறைஞ்து
கொண்டே வந்தது. வெளிறிப்போன
வதனத்தைப் பட்டுத் தலையணியில்
புதைத்தபடியே வெதும்பினார். வாய்
விருந்து ஒஷ்டப்பட்டுவெளிவந்த வார்த்

தைகள் இவைதான். “நான் கண
மடையவே மாட்டேன்” என்பதுதான்.

இரண்டு வாரங்களா !....

வைத்தியரின் காலக்கெடு இரண்டு
வாரங்கள் தான். காலண்டரின் நாட்கள் நமுக்கெராண்டே போயின. வேர் செயில்ஸ் மானிகையோ சோகத்தில் அழுது வடிந்தது. ஒரு நாள் காலை வாத்தியங்கள் மென்மையாக முழங்க ஒரு சிறு ஊர்வலம் அரசமாளிகையை நோக்கிப் போய்த்தொண்டிருந்தது உறக்கம்கலீங்த ஜனங்கள் எழுந்து தமிழ்டு. ஜனங்களைத் திறந்து, பார்த்தனைர் அவற்றி னுடாக. பின்னர் தமது கடிகாரங்களையும் நோக்கினர். காலை ஜெந்தரை மணியிருக்கும். தீவர்த்தி களைத் தாங்கியவர்கள் புடைசூழ கர்த்துவாண்டகையவர்கள் திவ்விய சற்பிழை சாதநாதரைக்கொண்டு வேர்செயில்ஸ்

மானிகையினுள் நுழைந்தார்.
அரசரின் அறையுள் நுழைந்தார்
கர்தினூலாண்டதை. கதவுகள் சாத
தப்பட்டன. அறையில் ஹயி அரசருடு
கர்தினலும்மட்டுமே... இல்லை... அ
சர் ஹயியால் முப்பத்தெட்டு வட
உங்களாகப் புறக்கணிக்கப்பட்ட அ
சர்களின் அரசன் யேசுபெருமானும்
கூட இருந்தார் அங்கே. இவ்வுலகில்
வாழப்போகும் இரண்டு வாரகாலங்கள்
தன் பிரான்ஸின் அரசர்பரவோக அ
சனுடன் சமாதான ஜக்கியமானா
முப்பத்தெட்டாம்நாள் வந்துபோனது
முப்பத்தெட்டாண்பதும் தாண்டியது. நா,
பதாம் நாள். ஒரு செவ்வாய் வாரப்
அரசர் மீளாத்துயிலில் ஆம்க்குவிட்டார்.
“அரசர் உலக வாழ்க்கையை
முடித்து இருந்துவிட்டார்”என்ற சோ
செய்தி நாடெங்கும் பரவியது.

ନିତ୍ତିୟ କାଳମୁଦ୍ର !...

அதே நாட்களையுடுத்து “இவரசில
ஆயிலாவும் உலகவாழ்க்கையைத்
துறந்துவிட்டாள்” என்ற எதிர்பாராத
செய்தியும் பரம்பத்தான் செய்தது
இவரசில ஆயிலா என்ற பெயரை
மறைந்தது. அர்சு. அகுஸ்தினூர் சடை
யில் “கண்ணிகை தெரோலா” என்று
நாமம் துலங்கியது. தங்கையின் அரண்மனையை
அன்பர் யேகவின் அவனைப்புக்காகமுழுமையாகவே துறந்துவிட்டாள் ஆயிலா. வேர்செயில்வர்
மானினையில் இரவின் இன்ப நேரம்
பொழுது போக்குவரில் திராட்டைக்கை
சுத்தின் போதையில் திளைப்பர் அரா
குமீப்பத்தினர். கண்ணிகை தெரே
லாளோ அந்தவேளையிலே அடைபட்டது
சுவர்களுடே தளத்தை நிரால் கழுவின்
கொண்டும், சுவர்களின் துசிகளை
துடைத்துக்கொண்டும், தன் அன்பு
வதியும் பிடத்தில் பூங்கொத்துக்களை
ஒழுங்கு படுத்திக்கொண்டும் இரு
தாள்.

“ உல்லசமாகக் கழியவேண்டி
வாழ்க்கையை இப்படி வீணதிக்கிருளோ ” என்று வேர்செயில்ஸ் மாகையில் உற்றார் உறவினரிடை பேச்சுகள் அடிப்பட்டுக் கொண்டிருந்தன. வறுமைக்காக அரசுபோதையும், கடும்பிரியாசையான உறைபுக்காக பஞ்சஸை மெத்தையையுவன் தூட்டைக்காக ஆடம்பர ஆயாபரணங்களையும் ஹயிசா என்தாள்?... என்பது அவர்களால் வல்ளிக்க முடியாத வினா. அதன் விடையை ஹயிஸா மாத்திரம் அறிவா “ இறைவா!... என் தந்தைகள்மரமடையத் தனியூரும். அவரது வம்பிறைந்த வாழ்வுக்காக என் வாளெல்லாம் நான் பரிகாரம் வேண் ” என்ற அவளின் வேணுக்கு இறைவன் செவிசாய்த்து டாக்கவா?... ”

மே என மே மங்கையருக்கு
மே என மை யா என மணி ஆடம்
உதுப்பு அவை திருப்பு அல்லவிடா

மகளிர் மன்றம்

அன்புடை நேயர்களே !.... வணக்கம் !.....

பதினெட்டாம் நூற்றுண்டில் கத்தோலிக்க மதத்தை முழுமூச்சடன் எதிர்த்த முற்போக்குவாதிகளில் “வோல்ரயரும்” ஒருவர். பேருமையில் மதநிறுவனங்களைப் பழித்து எழுதி மக்கள் அவற்றில் வைத்த விசாசத்தைத் தவிடுபொடியாக்கக் கங்கணங்கட்டின்ற பிரான்சிய தேச எழுத்தாளர் இவர். “ஒரு நூற்றுண்டு காலத்தில் வேதாகம நூலானது தனது மதிப்பைபிழுந்து எவராலும் கவனிக்கப்படாத நீலாகிவிடும்” என்று இவர் தீர்க்கதறிசனம்போல் கூறினார் அந்று. இன்றே பாரிஸ் நகரத்தில் அவர் வசித்துவந்த வீடானது வேதாகம நூல் நிறுவனமாக விளங்கி நிற்பது மட்டுமல்ல ஒவ்வொரு செக்கன் நேரத்திலும் அந்த அச்சகத்தின் இயந்திரங்களிலிருந்து ஒரு வேதாகமப்பிரதி வெளியே வந்து கொண்டிருக்கின்றது. ஏன்! ... உலகின் எப்பாகங்களிலுமுள்ள பலவை விடுகளிலே வேதாகமநூல் கவனமாகப் பாதுகாக்கப்பட்டு படித்தறியப் பட்டு வருகின்றது. கடவுளின் கையின் வல்லமையைத் தடுத்து சிறுத்து வோல்ரயால் முடிந்ததா?...இல்லையே!...அவரும் மறைந்து மண்ணேடு மண்ணுக்கிட்டார். அவரது தீர்க்கதறிசனமும் பொய்த்துவிட்டது. வேதாகம நூலோ இன்று உலகறிந்த நூலாக யாவர் கைகளிலும் திகழ்கின்றது

குமேபத் தலைவர்களே!... இல்லத்தரசிகளே!... வாசிபர்களே!... மங்கையரே!... பாடசாலை மாணவ மாணவிகளே!... உங்கள் விடுகளில் வேதாகம நூலொன்று இருக்கின்றதா? இல்லையேல் உடனடியாக ஒன்றை வாங்குங்கள். அழகிய சோபா செட்டுக்களும், கட்டில் மெத்தைகளும், திரைச்சிலைகளுமல்ல உங்கள் விட்டை அலங்கரிக்க வேண்டியது. முதலில் வேதாகமநூலே ஒரு கத்தோலிக்க இல்லத்தை அழகு செய்யவேண்டும். கடமைக்காக வாங்கிவிட்டால் போதாது. அதைப் படியுங்கள். பழைய புதிய ஏற்பாடுகளின் சரிதைகளை அறியுங்கள். அவற்றைப்பற்றிக் கலங்குரையாடுங்கள், சமயஅறிவைப் பெருக்குங்கள். அப்போது உங்கள் இல்லங்கள் தேவனின் வார்த்தைக்குச் செவிகொடுக்கும் அங்கத்தினரைக் கொண்டிருக்குமென்க.

—Gespräch

പൊത്തമ വേണ്ടി അപ്പാ!....

“ஜானு!...பாத்தியா இந்தப் பொம்மையை?...எனக்கு அப்பா வாங்கித் தந்தராம், பலே ஜோர்?....இல்லியா?...மகிழ்ச்சிப் பெருக்கின் உச்சகட்டத்தில் மழலை மொழிகள் உதிர்த்தன சாந்தாங்ன உதடுகளில். ஜானு ஆவலோடு கண்கொட்டாமல் பார்த்தாள் சாந்தா கையிலிருந்த அந்தப் பொம்மையை. சிவந்தகள்ளங்களும், சுரங்ட கேசமும், சிரித்தும் உதடும், உள்ளம், தாங்கமுடியாத வேதனையில் மறக கண்ணிர் கண்ணங்களை நன்கூடிடுதிரும்பினால் ஜானு. அம்மா அப்பாயிடம் கேட்டால் கிடைக்காது என்பது அவருக்குத் தெரியும் தானே. அன்றூடச் சோற்றுக்கே அல்லலுறும் ஏழைக்குழங்கைக்குப் பொம்மை எங்கிருது வரும்?.....எனினும் நிறைவேறுத ஆசைக் கனவு ஜானுவின் மனதைவிட்டு நீங்கவுயில்லை.

சுருண்ட காம்பும், சாக்குப் படியை, வெட்டிப் பார்க்கும் கணக் குமாக ஆகா!... உண்மையிலே ரொம்ப ஜோர் தான். “ரொம்ப ரொம்ப அழகாயிருக்குதேடி!... நாம் வைச்சன்னு விளையாடலாமே. ஒருக்கான் கையிலே கொடேண்டி...” கெஞ்சினாள் ஜானு. “ஊறாம்!... போ அப்பாலே. அழுகுச்சட்டையும் ஆருமாய்... உண்கீட்டே கொடுக்கவே மாட்டேன். அப்புறம் என் பொம்மை அழுக்காயிடுமே. “பணக்காரக் குழக்கைக்கே உரித்தான மேட்டிமையில் அழுகு காட்டினாள் சாந்தா. “எண்டி!... ஒரே ஒரு தரம் கொடேன். பார்த்திட்டுத் தங்கிடரேனே!...” ஏழைக்குழக்கைக்கு கெஞ்சு சுவதற்கு பழக்கமுண்டுதானே, திரும்பவும் கெஞ்சினாள் ஜானு. “நான் தான் வைச்சிருப்பேனும். நீ பார்த்தட்டுப் போயேன்” விரட்டி னாள் சாந்தா. ஜானுவுக்கு என்ன வோ ஆசை விடவில்லை, அவ்வாறும் குழக்கைதானே. “சாந்தா!..... அதோ அந்தக் குழாயிலே ஓடறதன்னியிலே நான் என் கையை கழுவி வடிவாத் துடைச்சிட்டு வக்குநட்டிரேனே. அப்போ கையிலே கொஞ்சனேரம் வைச்சுச்ப் பார்க்கக் குடுப்பியா?..... நல்ல சாந்தா இல்லே!...” துளிக்கு கேட்டாள் ஜானு. “போ!... போ!... நான் தரவே மாட்டேன். வேணுமானால் நீ ஒரு பொம்மை வாங்கிக் கோயேன்” பழித்துக் காட்டிவிட்டு பொம்மையுடன் நடைவாரமென்று கூறுவது ஆனாலும் ஜானுவுக்கு கெஞ்சரம் தலைகாட்டியது. கிழித்துப் போட்ட நாராக கங்கைப் போர்வையின் கீழ் கிடந்தாள் ஜானு. யார் யாரிடமோ கடன் வாங்கி அப்பா தேவிவந்த மருந்துக்கும், அடுத்தவீடுகளில் கைசிட்டி அம்மா ஆக்கிக் கொடுத்த சவ்வரிசிக்கஞ்சி, காய்கறிரசத்துக்கும் கூட “குட்பை”குறிவிட்டு ஜானுவைப் பற்றிப் பிடித்துக் கொண்டது சரம். கண்ணீர் வழித்தப்படி யே கடைசிமுடிவை எதிர் நோக்கி பக்கத்தில் அமர்ந்திருந்தனர் அப்பாவும் அம்மாவும். கெஞ்சரத்தின் வேகத்தில் ஒரே பிதற்றல். “பொம்மை!..... என்ன அழுகு!... சாந்தாவின் பொம்மைபோல வேணும்..... அப்பாவிடம் கேட்டால் அஷ்தான் விழும்”..... மனதிலடக்கி வைத்திருந்த ஆசை வார்த்தை குழியிகளாக வெடித்து வந்தன ஜானுவின் பிதற்றவில். ஜாரத்தின் கொடுமையின் காரணத்தைப்புரிந்து கொண்டார் அப்பா ஜெபராஜ். ஒரு பொம்மைக்காக ஏக்கெஸ்வியை இழப்பதா?..... வெளியே இயற்கைகூட சதிசெய்து கொண்டிருந்தது. புயல், மழை, மின்னல், இடி... எங்கே போவது?... செல்வமாக வளர்த்தவன்தான் ஜெயராஜ். இவ்வேறே ஒரே ஒரு புத்திர ஜானுவுக்கு ஒரே ஒரு பொம்மை வாங்கிக்கொடுத்து அவள் ஆசையை நிறைவேற்ற முடியாத தன் ஏக்கெஸ்வி

